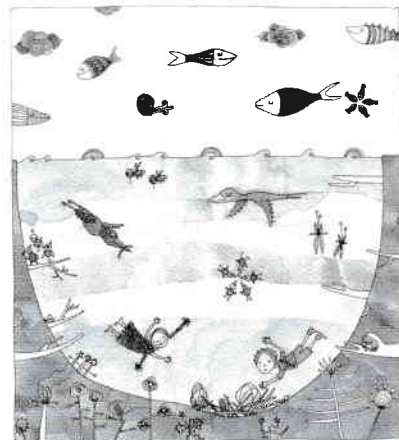

LIBRIS | We know
Berg Judit books

Povești de dincolo de Calea Lactee

cu desene realizate de Gévai Csilla

Traducere din limba maghiară de Bara Hajnal

Ars Libri
Junior

Cuprins

CIUCUREL ȘI GREIERAȘ

3

MONSTRUL DE NISIP

9

STATUIA DE PIATRĂ CE PLÂNGE CU PIETRICELE

17

TEMNIȚA DE IEDERĂ

25

AROMELFII ȘI BUMFORZII

33

APA VIEȚII ȘI A MORȚII

40

DIAMANTUL ALB

47

LIBRIS

We know
books

Ciucurel și Greieraș

Cățărător, leagăn, tobogan, nisip și o puzderie de copii. Ei, ce e? Evident, un teren de joacă. Și pe deasupra într-o după-amiază frumoasă de primăvară. O droaie de copii atârnă agățați de cățărătorul care servește drept corabie de pirați și se îndreaptă spre Insula Comorilor. Câțiva copii construiesc castele de nisip, cu bastioane, serpentine și tuneluri. În celălalt colț al terenului, alți copii au deschis o cofetărie: aici se pregătesc prăjituri de nisip. Cei mici se dau în leagăn, pe tobogan sau turează motoarele. Mămicile și bunicile șed pe bancă și stau de vorbă. Toată lumea se simte bine.

Adică, aproape toată lumea. Căci lângă gard stă singuratic un băiat. Proptită lângă el lucește o splendidă bicicletă; e nouă, dar băiatul nu o pedalează, ci îi privește pe mateloții care se agită pe corabia de pirați. Este o bicicletă foarte frumoasă, cu portbagaj, sonerie, pompă, lampă și chiar și o geantă pentru scule. Ciucurel, căci așa îl cheamă pe băiat, e foarte mândru de bicicleta lui și are multă grijă de ea.

Tocmai asta este problema. Când sosise pe terenul de joacă, toți copiii se adunaseră în jurul lui ca să-i admire bicicleta. Fetele încercaseră soneria, pe băieți îi interesase geanta pentru scule. Unul dintre băieți, Dani, i-o ceruse pentru o tură, dar și Mark și Tomi ar fi vrut să o încerce.

Ciucurel însă se săturase repede de agitație. Voia și el, în sfârșit, să se dea cu noua lui bicicletă, așa că spuse:

– Mai lăsați-mă... Nu-i mai dau nimănui bicicleta.

– Eu încă nu am mers cu ea, strigă micuțul Áron.

– Nici eu! Nici eu! strigară și ceilalți.

– Nici n-o s-o faceți! spuse Ciucurel furios și îl împinse mai încolo pe Áron.

– Bine, să-l lăsăm singur! se răsti mânios Dani. Cui îi pasă de bicicleta lui afurisită!?

Și, în fruntea alaiului de prieteni, s-a dus la cățărător.

– Nu mai sunt prieten cu tine! strigă micuțul Áron și, cu ochi înlăcrimați, porni în fugă după ceata lui Dani.

– Cățeluș pizmaș, bagăte-n sălaș! îi strigară fetele în cor lui Ciucurel, întorcându-i spatelul.

Ciucurel a rămas singur. S-a suit cu satisfacție în șa și a înconjurat cu bicicleta terenul de joacă. Apoi l-a înconjurat încă odată. În al treilea tur, a apăsat soneria în dreptul fiecărui copac. Ceilalți copii nici nu l-au băgat în seamă. După al cincilea tur s-a plictisit. Ar fi intrat cu plăcere în jocul de-a corsarii, însă știa că Dani l-ar fi izgonit. Așa că a rămas departe de ceilalți. Stătea în șaua superbeii sale biciclete, privind-i cu tristețe pe copii.

Brusc, s-a trezit cu o fetiță pistruiată lângă el. Ciucurel o cunoștea. O chema Greieraș; odinioară mergeau la aceeași grădiniță, numai că de atunci Ciucurel devenise școlar. Greieraș nu avea prieteni pentru că mai mereu se bătea. Nimeni nu voia să se joace cu ea.

– Te plictisești și tu? întrebă Greieraș în loc de salut.

– Nu! răspunse rapid Ciucurel. Vreau să fiu singur.

– Aș vrea să-ți văd bicla, spuse Greieraș. Mi-o dai?

– Nu, se răsti la ea Ciucurel. Lasă-mă în pace!

– O să am mare grijă de ea! îl imploră Greieraș pe Ciucurel.

Greieraș nu avea bicicletă, deși își dorea una de foarte mult timp. Ciucurel n-avea nici cea mai mică intenție să-i încredințeze lui Greieraș prețioasa comoară.

– Pleacă odată de aici! se enervă Ciucurel.

Acum s-a supărat și Greieraș. A prins ghidonul cu ambele mâini și a tras brusc de el.

– Dacă nu mi-o dai, o iau eu. Sunt mai puternică decât tine!

Ciucurel a împins-o furios pe fetiță. Atât i-a trebuit lui Greieraș! L-a ciupit puternic de mână pe băiat.

– Ai grijă că și mușc! strigă ea, smucind de ghidon.

Ciucurel a apucat și el de bicicletă încercând să o elibereze din strânsoarea lui Greieraș. Trăgeau de ea din toate puterile, în toate direcțiile. Nici nu au observat că, din cauza smuciturilor, ghidonul se colorase în auriu, apoi în portocaliu închis și, în final, în grenă. Greieraș nu s-a oprit din smucituri decât atunci când a observat că din capătul ghidonului țâșnesc niște scânteii ca de artificii. Ar fi vrut să facă un pas înapoi, dar constată uluită că mâna i se lipise de ghidon.

- Ajutor! țipă ea.

S-a speriat și Ciucurel, a vrut s-o șteargă; dar și mâna lui era lipită de bicicletă. Copiii smuceau de ghidon, dar de această dată de sperietură; ghidonul însă scotea și mai multe scânteii, apoi a început să fumege, pentru ca, în final, bicicleta să dispară cu o pocnitură de pe terenul de joacă, luându-i cu ea pe Ciucurel și pe Greieraș.

